

MINISTERSTWO NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
KOMITET POLITYKI NAUKOWEJ

BM.WOG.001.16.2020. JW

Warszawa, 19 lutego 2020 r.

Opinia

**Komitetu Polityki Naukowej z dnia 19 lutego 2020 r. na temat projektu
Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie nagród Ministra
Sprawiedliwości dla nauczycieli akademickich**

Projekt rozporządzenia wynika z ustawy z dnia 20.07.2018 roku - Ustawa o szkolnictwie wyższym i nauce, i dotyczy uczelni służb państwowych będących w gestii Ministra Sprawiedliwości, co w praktyce w obecnej chwili odnosi się do jednej uczelni, tj. Wyższej Szkoły Kryminalistyki i Penitencjarystyki w Warszawie. Uczelnia założona została w oparciu o rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 20 lipca 2018 roku.

Opiniowane Rozporządzenie powinno być, i w zasadzie jest, spójne z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 23 stycznia 2019 roku w sprawie nagród ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki.

KPN przedstawia poniżej kilka uwag mogących wpłynąć pozytywnie na realizację w praktyce rozwiązań proponowanych w Rozporządzeniu.

Pewne wątpliwości budzi stosunkowo duża liczba proponowanych nagród (nie więcej niż czternaście) w pięciu kategoriach (§ 7), co w odniesieniu do jednej uczelni i proponowanych wysokości nagród czyni pulę nagród w wysokości ponad 700 000 zł. W porównaniu z pulą nagród MNiSW stanowi to ok. 4%. Nie kwestionujemy wysokości nagród (ośmiokrotność minimalnego wynagrodzenia profesora), ale raczej ich liczbę . Częstą praktyką, również powielaną w projekcie rozporządzenia, jest obniżenie wagi nagrody za osiągnięcia dydaktyczne. Jedynie nagroda dydaktyczna to sześciokrotne wynagrodzenie minimalne profesora, przy pozostałych nagrodach w wysokości ośmiokrotnego minimalnego wynagrodzenia. Słuszne jest podwyższenie nagrody za całokształt dorobku. KPN sugeruje zmniejszenie liczby nagród, a ewentualne podwyższenie ich wysokości.

Przykładowo, liczba wszystkich nagród MNiSW jest na poziomie 200 w skali wszystkich uczelni w kraju i w praktyce oznacza to co najwyżej od zera lub jednej do maksymalnie kilku nagród na uczelnię. Tutaj w odniesieniu do jednej uczelni mowa jest o czternastu nagrodach na poziomie ministerialnym.

Równocześnie nie jest definiowane źródło finansowania tych nagród, jak to ma miejsce w przypadku nagród Ministra Nauki, który określa, że nagrodę wypłaca podmiot zatrudniający nagrodzoną osobę, ze środków przekazanych na ten cel przez ministra.

Zastrzeżenia budzą też kryteria przyznawania niektórych nagród.

Nagroda za osiągnięcia naukowe nie uwzględnia w ogóle aspektów działalności i współpracy międzynarodowej.

Kryteria proponowane dla nagrody wdrożeniowej („... za działania wpływające na poprawę jakości prowadzonych badań...”) odpowiadają praktycznie kryteriom nagrody organizacyjnej. Warto w tym przypadku odnieść się do kryteriów tej nagrody w rozporządzeniu MNiSW.

Do osobnego rozważenia byłoby wprowadzenie jednej nagrody dla „młodego” pracownika naukowego bez stosowania kryterium wieku, ale może stopnia naukowego. Np. jedna nagroda dla pracownika ze stopniem doktora.

W ślad za Rozporządzeniem MNiSW proponowane jest w Rozporządzeniu MS dołączenie do wniosku o nagrodę dwóch rekomendacji sporządzonych przez osoby niezatrudnione w uczelni służb państwowych. W ten sposób obowiązek wytypowania recenzentów spoczywa na wnioskodawcy. Byłoby lepiej, gdyby typowanie recenzentów było po stronie ministerstwa, jako instytucji przyznającej nagrodę.

**Przewodniczący
Komitetu Polityki Naukowej**

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Marcin Nowotny', is written over a light blue rectangular stamp.

Dr hab. Marcin Nowotny